

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/76/2017
Identifikačné číslo spisu:	3115011655
Dátum vydania rozhodnutia:	12.09.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:3115011655.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obvineného S. S. pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sčasti dokonaného a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí 12. septembra 2018 v Bratislave o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 4. októbra 2016, sp. zn. 23To/68/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného S. S. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 26. mája 2016, sp. zn. 4Tk/3/2015 (ďalej len ako okresný alebo prvostupňový súd), bol obvinený S. S. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sčasti dokonaného a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 17. apríla 2015 v čase medzi 13.08 hod. až do 13.55 hod. v obci Hatné, okres Považská Bystrica na ceste v smere na obec Dolná Mariková počas rozhovoru prebiehajúceho v osobnom motorovom vozidle zn. BMW 530 xd „CZ“ EČ: XAR XXXX, v ktorom sedel na zadnom sedadle obžalovaný S. S., z doposiaľ nezisteného dôvodu, vyplývajúceho z konfliktu, ktorého okolnosti sa bližšie nepodarilo zistiť, v úmysle usmrtiť N. N., nar. X. A. XXXX, nachádzajúceho sa na sedadle vodiča a E. K., nar. XX. K. XXXX, nachádzajúceho sa na prednom sedadle spolujazdca, dvakrát na nich vystrelil z bližšie nezistenej strelnej zbrane kalibru 7,65 mm Browning, jedným výstrelom zasiahol E. K. do hlavy, ktorý utrpel zmliaždenie mozgu vo forme kanála, krvácanie do mozgu, pomliaždenie mozgového mosta, krvácanie do podmozgovej žľazy, krvácanie pod mäkké blany mozgové a zlomeniny spodiny lebečnej, ktoré zranenia viedli k jeho okamžitej smrti, druhým výstrelom zasiahol N. N. a spôsobil mu strelné poranenie pravej strany krku charakteru priestrelnu s poranením zadnej časti steny pravej vnútornej krčnice a hrtana v mieste ľavého spojenia štítnej a prstienkovitej chrupavky nad hlasivkovou štrbinou ako život ohrozujúce zranenia s dobou liečenia najmenej 10-12 týždňov, pričom k úmrtiu nedošlo v dôsledku rýchleho lekárskeho ošetrovania poškodeného, ku ktorému sa N. N. sám dopravil na uvedenom motorovom vozidle.

Obvinenému bol za to uložený podľa § 145 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j/ Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 23 rokov so zaradením pre jeho výkon podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. do ústavu s maximálnym stupňom strázenia.

Okresný súd zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodenej W. P., nar. XX. V. XXXX, bytom v N. D., W. XXXX/XX, okres N. D., adresa na doručovanie: A. Q. č. XX, okres N. D., škodu v sume 682,03 € a poškodenej Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., 851 01 Bratislava, Einsteinova 25, IČO: 35 942 436, škodu v sume 7 868,92 €.

Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 4. októbra 2016, sp. zn. 23To/68/2016 (ďalej len ako krajský alebo odvolací súd), podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Uznesenie krajského súdu, ako aj konanie, ktoré vydaniu tohto rozhodnutia predchádzalo, obvinený prostredníctvom zvoleného obhajcu v celom rozsahu napadol dovolaním doručeným okresnému súdu 21. júla 2017, ktoré následne doplnil podaním dňa 2. marca 2018.

Obvinený uplatňujúc dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vo svojom podaní namieta, že okresný a tiež krajský súd v predmetnej trestnej veci nevykonali všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy, a to najmä tie, ktoré by preukázali obvineného nevinnu, resp. by viedli k iným skutkovým zisteniam. Obvinený sa nestotožňuje s hodnotením dôkazov konajúcimi súdmi, pričom osobitne poukazuje na tú skutočnosť, že pri správne vykonanom dokazovaní by súdy museli dospieť k záveru, že konanie obvineného vykazovalo znaky nutnej obrany, eventuálne by viedlo k inému právnomu posúdeniu skutku.

S ohľadom na vyššie uvedené obvinený najvyššiemu súdu navrhol, aby rozsudkom vyslovil porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, aby zrušil rozhodnutie okresného súdu i krajského súdu a okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol o nej.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín na toto dovolanie reagovala vyjadrením doručeným súdu 20. septembra 2017, v ktorom uviedla, že obvinený v dovolaní prezentuje v podstate totožné námietky, ktoré uplatnil v konaní pred okresným i krajským súdom, pričom je toho názoru, že prvostupňový súd vo veci vykonal podrobné dokazovanie, ktorým bola preukázaná vina obvineného.

Dovolanie obvineného podľa názoru krajskej prokurátorky nenapĺňa dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., nakoľko obvineným uvádzané námietky napádajú správnosť a úplnosť zisteného skutku. Pokiaľ ide o súdmi nižšieho stupňa použitú právnu kvalifikáciu na nimi ustálený skutkový stav, tak v tomto smere podľa jej názoru nemožno vo veci konajúcim súdom vytknúť žiaden nedostatok. Zároveň krajská prokurátorka uvádza, že ani nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá jeho predstavám, nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Podľa slov krajskej prokurátorky ani poukaz na nepreukázanie subjektívnej stránky trestného činu nie je dôvodom pre zrušenie rozhodnutia v dovolacom konaní, nakoľko subjektívna stránka nepredstavuje nič iné ako vnútorný vzťah páchateľa k spáchanému trestnému činu. Tento vzťah nemožno skúmať priamo, ale len sprostredkovaním, t. j. tak, ako sa navonok prejavil v konaní páchateľa, čo je obsahom skutkovej vety rozhodnutia.

V zmysle vyššie uvedeného prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín najvyššiemu súdu navrhla, aby dovolanie obvineného postupom podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) spis a dovolanie predbežne preskúmal v zmysle § 378 Tr. por. a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2, § 372 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), podala ho oprávnená osoba (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 373 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom mieste (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), dovolanie má náležitosti predpokladané zákonom (§ 374 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. por.). Súčasne však dovolací súd dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., nakoľko po preskúmaní

veci zistil, že obvineným namietaný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade nie je naplnený.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je daný vtedy, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd opakovane vo svojich rozhodnutiach zdôrazňuje, že uvedený dovolací dôvod slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb. Z dikcie vety za bodkočiarkou je zrejmé, že týmto dovolacím dôvodom nemožno účinne namietat' skutkové okolnosti, a síce, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu.

V predmetnej trestnej veci obvinený vo svojom dovolaní síce formálne uvádza, že namieta nesprávne právne posúdenie zisteného skutku, no v skutočnosti ním uvádzané námietky sú popieraním skutkových zistení nižších súdov - napádajú rozsah vykonaného dokazovania a sú spochybňovaním záverov prijatých nižšími súdmi na základe nimi vykonaného dokazovania.

Podstata správnej právnej kvalifikácie skutku spočíva v tom, či skutok ustálený nižšími súdmi bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v osobitnej časti Trestného zákona - či zodpovedá použitej právnej kvalifikácii (všetkým jej znakom). Pre kontrolu, ktorú dovolací súd vykonáva pri uplatnenom dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., je pritom určujúce znenie skutku tak, ako je uvedené v rozhodnutí napádanom dovolaním, nakoľko ako už bolo uvedené vyššie, dovolací súd je pri tomto dovolacom dôvode striktne viazaný skutkovými zisteniami nižších súdov, čo znamená, nemôže žiadnym spôsobom vstupovať do procesu hodnotenia dôkazov a úvah vo veci skôr konajúcich súdov (viď rozsudok najvyššieho súdu z 22. januára 2008, sp. zn. 2 Tdo 46/2007, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 47/2008 alebo rozsudok najvyššieho súdu z 26. augusta 2014, sp. zn. 2 Tdo 38/2014, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 22/2015).

Na základe uvedeného, po preskúmaní zisteného skutku, najvyšší súd dospel k záveru, že predmetný skutok zodpovedá právnej kvalifikácii obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sčasti dokonaného a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

V tomto smere ako dovolací dôvod neobstoí ani tvrdenie obvineného, že pri správne vykonanom dokazovaní mali súdy dospieť k záveru, že jeho konanie vykazuje znaky nutnej obrany. V tomto prípade ide o riešenie identickej právnej otázky, a preto je najvyšší súd aj v tomto prípade viazaný skutkovým stavom vymedzeným v rozsudku okresného súdu, zo znenia ktorého nie je možné uvažovať o konaní obvineného ako o konaní v nutnej obrane podľa § 25 Tr. zák. V súvislosti s týmto záverom najvyšší súd osobitne poukazuje na svoje skoršie uznesenie z 18. decembra 2012, sp. zn. 2 Tdo 73/2012, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 47/2014).

Pre úplnosť najvyšší súd dodáva, že obvinený sa môže obhajovať spôsobom, ktorý uzná za vhodný, je to jeho právo. Nemôže však dosiahnuť zmeny hodnotenia dôkazov podľa svojich predstáv a z toho pre seba vyvodit' priaznivé skutkové závery - zistenia. Zákon iba súdu zveril hodnotenie dôkazov a vyvodzovanie skutkových a právnych záverov.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371. Na podklade týchto úvah najvyšší súd vo veci rozhodol na neverejnom zasadnutí spôsobom vyjadreným v enunciiate tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.